

Handlingen. Det sees allerede her i Hovedstaden og i Kjøbstæderne overhovedet, hvor vænkelig det er at formaae Vedkommende til at melde sig for at blive optagne paa en Valgliste; paa Landet, hvor Afstandene ere større, kunde det endmere være at befrygte, at derved Antallet af de Valgbare vilde svinde meget betydeligt ind. — Naar den ærede Landstingsmand for 6te Kreds (Strøm) har erindret om den skjæve Stilling, hvori de Mænd, der have løst Sognebaandet, vilde komme, idet de ikke med Sandhed vilde kunne indtræde som Valgberettigede eller Valgbare i en Menighed, hvorfra de have skilt sig, saa er dertil kun at sige, at det er en Stilling, hvori de Vedkommende selv have bragt sig; de kunne dog ikke med Villighed forlange, at der skulde træffes begunstigende Bestemmelser for dem, ligesom ogsaa den ærede Landstingsmand ikke har vidst at bringe noget herhen Hørende i Forslag. Naar den samme ærede Landstingsmand har erindret ved det 29de Afstemningspunkt, at der ikke ved Loven kan paalægges, hvad der kun har Betydning, hvor det kommer indenfra, nemlig en Paamindelse med Hensyn til Valghandlingen og en Bøn for de Valgte, da er det jo ganske vist, at det ikke lader sig bestemme, hvorledes der skal mindes og bedes, men at en saadan Mindelse og Bøn bliver afholdt kan meget godt paalægges ved Lov, og gaaer man ud herfra, at et Menighedsraad ikke er det Samme som en Kommunalbestyrelse eller et Sogneforstanderskab, men bør have en kirkelig Charakter, da ligger Intet nærmere end at sætte denne Valghandling i Forbindelse med et kirkeligt Ord, som udgaaer baade før og efter Handlingen i Kirken til Menigheden.

Carlsen: Jeg betragter det Grundlag, som man har søgt at lægge for disse saakaldte Menighedsraad, for i sig selv urigtigt, men jeg har under de givne Forhold, især da jeg kun subsidiært er gaaet ind paa disse Indstillinger, ikke kunnet foreslaae noget Andet istedet. Jeg troer, at naar man endelig skulde have Menighedsraad, maatte man tage Præsten og hans Kommunikanter som den Basis, hvorpaa de kunne bygges. Naar man havde kunnet gjøre det under de nærværende Forhold, vilde derved de

som havde løst Sognebaandet, paa ingen Maade være komne i den falske Stilling, hvori de nu komme. Jeg troer derfor ikke, at man kan sige, at de ved deres egen Skyld komme i denne falske Stilling; man maa sige, at det er Lovudkastets Skyld. Saa Meget om dette Punkt. Hvad jeg egentlig har begjært Ordet for, er for indtrængende at bede det ærede Thing om dog at antage den Indstilling, som Udvalget har gjort under Nr. 30, hvorved det bliver gjort afhængigt af Vedkommendes egen frie Villie, om de ville overtage denne Bestilling som Menighedsraadsmedlemmer eller ikke. Jeg kan virkelig ikke tænke mig, at der kan komme nogenformhelst Velsignelse — jeg taler her om det i borgerlig Forstand — ud af deres Virksomhed, naar de skulle gaae tvungent dertil. Det er jo ganske vist, at for en stor Deel ere de Opgaver, de faae, af den Vækkelse, at dersom de ikke kunne gaae til dem med et fjærligt Sind og idetmindste med nogen Lyft til at forsøge at løse den Opgave, der paalægges dem, vil det ikke alene være unyttigt, at de blive Menighedsraadsmedlemmer, men i mange Tilfælde vil det endogsaa blive skadeligt. Jeg troer, at for disse Mænds egen Skyld, for den Nytte, Institutionen muligvis kan udrette, og for det Rygte, der vil komme til at gaae af den, er det af stor Vigtighed, at de Herrer bibeholde den Bestemmelse, som gaaer ud paa at gjøre det afhængigt af Vedkommendes eget frie Valg, om de ville overtage Bestillingen eller ikke.

Strøm: Den ærede 3die Landstingsmand for 6te Kreds (F. Nielsen) bebreidede mig paa en Maade, at jeg fremkom med Angreb paa adskillige Bestemmelser i dette Afsnit, efterat jeg dog i Udvalget havde tiltraadt dem. Jeg troer netop, at jeg skylder det høitærede Thing at fremsætte disse Betænkkeligheder, ligesom jeg har fremsat dem i Udvalget, da de ikke findes berørte i Betænkningen, og jeg troer at skyldstgjøre Alt, hvad man kan forlange, naar jeg uagtet disse Betænkkeligheder dog stemmer for de af Udvalget foreslaaede Bestemmelser. — Naar den høitærede Minister bemærkede med Hensyn til det Udtryk „uberhyget“, at en saadan Bestemmelse har man ogsaa i